

**0409 – 9. april**

## **Komme ditt rike. Mat 6: 10.**

I denne bønner ber vi at Kristus må få mer og mer makt i oss, og nedkjempe alle våre åndelige fiender i vårt indre menneske. At hans rike, som er Den Hellige Ånds verk i oss; gudsfrykten, troen, kjærligheten, helliggjørelsen, stadig må få vokse i hjertene våre.

Men her kommer vi oftest i en konstant og sterk konflikt med våre følelser. Og lytter vi til det følelsene forteller oss, synes det tvert imot å gå slik at alt ondt tar overhånd, og alt godt bare avtar i oss.

Å, hvor skal jeg så vende meg for å få trøst? Her er det sannelig bare en eneste ting både i himmel og på jord som hjelper; at du nå stopper opp og lar vår Herre og Gud ennå få være på tronen, og være den han virkelig er; en sannferdig, trofast og allmektig Gud, som også har råd for så sterke og onde makter som hele ditt forferdelige hjerte!

Stans opp og tenk over dette! Vi får jo også lov å be Gud om hjelp mot vårt eget hjerte. Han har aldri sagt at vi må selv sørge for at hjertet blir godt, at det må vi selv seire over.

Han har tvert imot sagt at bare Han kan skape et nytt hjerte i oss. Og videre har denne allmektige og trofaste Gud sagt at bare vi vil søke vår tilflukt i ham, så skal hans rike, som er inni oss, være så trygt beskyttet under hans mektige hånd, at dødsrikets porter ikke skal få makt over oss. Han har ikke sagt at disse avgrunnens makter ikke skal anfekte oss. Men at de ikke skal kunne få makt over oss.

Dette skriftordet vitner dermed samtidig om en kamp på liv og død. Og alt Guds ord vitner om at Kristi rike inni oss skal angripes innenfra og utenfra av alle avgrunnens makter, så snart vi har forlatt det rikets borgerskap. Vårt kjød er fullt av alle mulige synder. Vårt hjerte er alltid ondt og uransakelig. Og djevelen er pågående, utrettelig og listig. Han angriper oss fra alle kanter, og rammer hjertene våre med syndige begjær og fordreide tanker om Gud.

Alt dette har Herren latt bli igjen på jorden for å kjempe mot hans rike. Gjennom kraften og intensiteten i denne kampen vil vi ofte bli drevet så langt at det er umulig for oss å se hvordan vi skal bli hjulpet.

Og dette skjer for at vi skal miste all tro på, og trøst i, noe som helst i oss selv. Så bare Herren får bli vår Gud, bare han alene får bli Frelseren.

Men når vi er kommet til det punktet – hva har han da selv lært oss at vi skal gjøre i en slik nød? Intet annet enn å rope til ham. Fortsette å bruke Ordet. Men hele tiden ha klart for oss at bare han kan gi oss Ånden. Og han har lovet at slike bønner skal bli hørt.

I Luk 11 har vi et særdeles sterkt vitnesbyrd om at de som ber slik om Den Hellige Ånd, ber om at Guds rike må komme mektig i sjelen, som hjelp mot sitt hjertes ondskap, – de skal bli hørt.

Å, for en omsorg denne Frelseren har! Han sier her: «Hvem av dere som er far, og som har en sønn som ber om brød, vil gi ham en stein? Eller om han ber om en fisk, vil gi ham en slange istedenfor fisken? Eller om han ber om et egg, vil han da by ham en skorpion? Hvis da dere som er onde, vet

hvordan dere skal gi gode gaver til barna deres, hvor mye mer skal da deres himmelske Far gi Den Hellige Ånd til dem som ber ham!».

Denne lignelsen burde kunne sprengte alle vantroens fjell i oss, og kaste dem i havet. Anvend nå disse skriftordene på den bønne vi i dag har foran oss. Du ber om hjelp mot syndens og Satans makt. Du ber om Den Hellige Ånd, – som nettopp er det vi har sett Kristus spesielt nevner; «gi Den Hellige Ånd til dem som ber om det». Herren har selv sagt at «uten meg kan dere slett ikke gjøre noe – kall på meg på nødens dag – be, og dere skal få» osv.

Kan du tenke deg at når Herren selv har lært oss i all vår nød straks å komme til ham, og så du kommer som en hjelpeløs stakkar, og ganske enkelt gjør som Herren selv har sagt; sukker for hans åsyn om all din avmakt, og ber om frelse, –. Kunne du tenke deg at Herren da likevel ikke skulle gi deg dette? At ditt onde hjerte og djevelen tvert imot skulle få fortsette å herje med deg helt til du gikk evig fortapt? Da ville dette være å gi steiner istedenfor brød, ja, bare slanger og skorpioner!

Er det mulig at den gode Gud ville gjøre det? Riktignok kjennes det ut som om bare slanger og skorpioner herjer i hjertet vårt, fordi mørkets makter omgir oss. Gjennom syndefallet har vi også der den gamle slangens arv. Riktignok tillates også Satan å sikte Peter og slå Paulus på munnen.

Men skulle så alt det som plager deg bare føre til evig fortapelse? Når du nå sukker innfor din himmelske Far over din nød, skulle han da likevel bare la dette får herske over deg så du gikk evig fortapt, – stikk imot hans egne løfter, og slik harselere over din tro på disse –!

Legg merke til hva det her er tale om: Først oppfordre deg til å be, men når du så gjør dette, så får du ikke det han har lovet, men isteden den evige fortapelsens skorpioner –!

Å ha tanker om at slik er Gud, ville jo være så grufull en spott mot hans ord, og brudd på all tillit til ham, at en gjorde Gud til en djevel hvis en kunne tro noe slikt.

Å, så lær da en gang for alle at den som søker hele sin redning i hans frelsersnavn, ham vil Gud aldri for alvor vende seg bort fra, eller la gå evig fortapt. Men husk også på at Gud fører sine barn på underlig vis! Og at vi ikke behøvde be denne bønne om Guds rike, hvis vi allerede hadde det på en slik måte at det ikke kunne angripes eller uroes, og mørkets rike ikke omgav og angrep oss.